

Prelomim se v obljubo, kot vzbujen fragment.

Spajati prepozne prej in prehitre potem v (za)časno,
zarezo ubraniti praznini,
sebe dajati samega v videnje.

Vzdržim se v obljubi, kot predružačen svet.

Prispeval AnonimNica
Torek, 29 April 2014 12:30

Kje se srečamo kot misel? Kje se nagne čaša v lok do dna?
da ravnotežje lahkega prehoda.

Kje se srečamo kot dejanje? Kje se robovi zrahljajo v enostaven krog?
Da smer ostane brez vodnika.

Odsotnost

prihajajočih sonc, senc in spominov,
žgočega sobivanja jezikov,
premočrtne slutnje mesenega srca, ki bije preko.

Čuvam te, odsotnost moja.
Med nama je
isto nebo

in luna se kotali v debelem soju preko trav.
Tam prihajaš tih, prav tak ko odhajaš -
v šepetu skrbnega, ki ve za samoto.

Do kod sega minljivo

Trajaš leta, čas vzameš, ga gneteš, o(b)stajaš.
Nosiš telo, mehka kamnina se oblikuješ v steber,

do neminljivega.

Prispeval AnonimNica
Torek, 29 April 2014 12:30

V smeh me spremljaš, ko nenadoma ustaviš gib,
pridržiš roko, mene v zaupanje.
V smeh me lepšaš, ko dihom preženeš vrzel,
vzplapolaš celoto, sebe v trajanje.

Navzočnost je mehka tišina tistega, ki ve za glas.